

1. Czy dla odbiorcy z Państwa kręgu językowego i kulturowego literatura polska wyróżnia się jakimiś cechami odrębnymi?

Wydaje mi się, że literatura polska zajmuje w świadomości odbiorcy chińskiego piąte miejsce pośród literatur europejskich – po literaturze francuskiej, angielskiej, niemieckiej i rosyjskiej, a pierwsze – wśród literatur wschodniej Europy. Pod względem ideowym i artystycznym można ją usytuować obok włoskiej i hiszpańskiej. Cechą szczególną polskiej literatury, która w powszechnym odczuciu określa jej specyfikę, jest zaangażowanie patriotyczne.

2. Czy – w Państwa odbiorze – akt lektury dzieł literatury polskiej ma jakąś specyfikę, wymaga odrębnych kompetencji, różni się od lektury dzieł literatury rodzimej?

W swoich artykułach, poświęconych *Lalce*, *Ziemi obiecanej*, symbolizmowi w literaturze polskiej i chińskiej, a także humorowi w klasycznych powieściach polskich i chińskich, w artykułach publikowanych w antologiach redagowanych przez profesora Bogdana Mazana i w czasopismach chińskich starałem się wnikliwie przeanalizować złożoność naszych wzajemnych relacji i opisać ich specyfikę.

3. Jakie konwencje literackie, tematy, konkretne dzieła literatury polskiej są (albo mogą być) dla odbiorcy z Państwa kręgu językowego i kulturowego wyjątkowo istotne?

Jeśli chodzi o literaturę XIX-wieczną, to na pewno *Pan Tadeusz*, *Qvo vadis* i *Lalka* wydają się z mojej perspektywy dziełami najistotniejszymi. *Qvo vadis* i *Lalkę* udało mi się już przetłumaczyć na język chiński.

4. Jakie dzieła literatury polskiej są dla Państwa osobiście szczególnie interesujące, stanowią wyjątkowe wyzwanie?

Interesują mnie bardzo dzieła Romana Ingardena, ponieważ jego fenomenologiczna teoria zajmuje bardzo ważne miejsce w rozwoju zarówno europejskiej dwudziestowiecznej filozofii, jak i estetyki. Przetłumaczyłem już jego książkę *O dziele literackim*, teraz opracowuję dla odbiorcy chińskiego i przekładam jego pozostałe dzieła dotyczące literatury.

* Instytut Badań Literatury Zagranicznej Chińskiej Akademii Nauk Społecznych w Pekinie.

5. Czy w ostatnim ćwierćwieczu zmieniła się recepcja literatury polskiej w Państwa kraju (zarówno wśród masowego odbiorcy, jak i w kręgach akademickich)?

W stosunku do lat 50. czy 60. ubiegłego wieku zmieniło się bardzo dużo. Nasza polityka większego otwarcia, a także fakt otrzymania przez Czesława Miłosza i Wisławę Szymborską nagrody Nobla spowodowały większe zainteresowanie polską literaturą w ostatnim ćwierćwieczu, i to zarówno w kręgach literaturoznawców, jak i wśród szerokiego kręgu czytelników.

6. Jakie dzieła literatury polskiej zostały przetłumaczone w Państwa kraju?

Z tych najważniejszych, zaczynając od utworów dziewiętnastowiecznych: *Pan Tadeusz* i *Dziady* Adama Mickiewicza, *Placówka*, *Lalka* i *Faraon* Bolesława Prusa, *Quo vadis*, *Krzyżacy* i „Trylogia” Henryka Sienkiewicza, *Marta* i *Nad Niemnem* Elizy Orzeszkowej, następnie *Popioły* i *Wierna rzeka* Stefana Żeromskiego, *Ziemia obiecana* i *Chłopi* Władysława Reymonta. Jeśli zaś chodzi o poezję, mamy chińskie przekłady wierszy Miłosza, Szymborskiej i Różewicza.

Summary

Zhang Zhenhui

Questionnaire

In response to the questions posed in the questionnaire, the scholar discusses the interest in Polish culture in China, considering the status of Polish literature in Europe and pointing to its characteristic feature — patriotism. When asked about the most important works, both for him and the readers from his cultural circles, he lists: *Pan Tadeusz*, *Quo Vadis*, *The Doll* and *The Literary Work of Art* by Roman Ingarden.